

مدل‌سازی مطلوبیت رویشگاه گونه *Stipa barbata* با استفاده از روش تحلیل عاملی آشیان بوم‌شناختی (ENFA) (مطالعه موردي: مراعع طالقان میانی)

محمدعلی زارع چاهوکی^{۱*}، محبوبه عباسی^۲

تاریخ دریافت: ۹۵-۲-۱۷ تاریخ پذیرش: ۹۵-۱۲-۸

چکیده

این پژوهش به منظور تعیین مطلوبیت رویشگاه گونه *S. barbata* با استفاده از روش تحلیل عاملی آشیان بوم‌شناختی در مراعع طالقان میانی انجام شده است. گونه *S. barbata* از گندمیان مرغوب و با ارزش مرتعی است که اهمیت زیادی در حفاظت خاک و تولید علوفه دام‌ها دارد. به منظور مدل‌سازی مطلوبیت رویشگاه این گونه، از نقاط حضور گونه و لایه‌های اطلاعاتی متغیرهای خاکی از جمله درصد سنگریزه، اسیدیته، هدایت الکتریکی، درصد آهک، ماده‌آلی، نیتروژن، پتابسیم، فسفر، عمق خاک، درصد شن، رس و سیلت و نقشه متغیرهای توپوگرافی منطقه (شیب، جهت و ارتفاع) به عنوان متغیرهای مؤثر بر حضور گونه استفاده شد. صحت مدل با استفاده از شاخص بویس مقدار ۸۷/۵٪ به دست آمد که نشان دهنده دقت بالای نتایج مدل است و ضریب کاپای به دست آمده از بررسی میزان تطابق نقشه پیش‌بینی با واقعیت زمینی نیز (k=۰/۶۴) به دست آمد. نتایج حاصل از بررسی‌ها نشان می‌دهد که در انتخاب رویشگاه گونه *S. barbata* در منطقه مورد مطالعه متغیرهای محیطی ارتفاع، جهت شمالی، هدایت الکتریکی و پتابسیم تأثیر منفی و متغیرهای عمق، آهک، ماده‌آلی و اسیدیته تأثیر مثبت داشته‌اند و مهمترین عوامل در مطلوبیت رویشگاه این گونه بوده‌اند. با توجه به مقادیر حاشیه‌گرایی (۱/۶۴)، تخصص‌گرایی (۸/۳۹۹) و تحمل‌پذیری کل (۰/۱۱۹) به دست آمده از مدل، می‌توان نتیجه گرفت که گونه مورد مطالعه نسبت به شرایط خاصی از متغیرهای محیطی تخصص پیدا کرده است و دامنه خاصی از متغیرهای محیطی را در محدوده منطقه مورد مطالعه تحمل می‌کند.

کلمات کلیدی: تحلیل عاملی آشیان بوم‌شناختی (ENFA)، مراعع طالقان.

^۱. استاد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، نویسنده مسئول (Mazare@ut.ac.ir)

^۲. دانش آموخته دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

تحلیل عاملی آشیان بوم‌شناختی (ENFA) اشاره کرد که توسط هیرزل از سال ۱۹۹۸ برای تهیه نقشه مطلوبیت رویشگاه ارائه شده است و در نرم‌افزار Biomapper اجرا می‌شود (۱۰). پژوهشگران زیادی به دلیل صرفه‌جویی در زمان و هزینه بررسی‌ها، در تحقیقات خود این روش را مورد استفاده قرار داده‌اند (۷، ۲۲، ۲۳، ۲۷، ۳۰، ۳۲). در روش ENFA با استفاده از داده‌های حضور گونه و عوامل رویشگاهی، مطلوبیت رویشگاه گونه‌ها تعیین می‌شود. این روش از نظر ماهیت عملکرد مشابه آنالیز تجزیه به مؤلفه‌های اصلی (PCA) می‌باشد و متغیرهای محیطی که در پراکنش گونه تأثیرگذار هستند به تعداد کمی فاکتورهای متعامد و غیرهمبسته تبدیل می‌شوند. این روش علاوه بر محاسبه مطلوبیت رویشگاه، عوامل بوم‌شناختی مهمی نظیر تخصص‌گرایی (Specialization)، حاشیه‌گرایی (Marginality) و تحمل‌پذیری (Tolerance) را نیز محاسبه می‌کند که هر کدام از نظر بوم‌شناختی معانی ویژه‌ای دارند (۹، ۱۱، ۱۲). در پژوهشی که توسط استروب و ماتینز^۱، (۲۰۰۸) انجام شد به پیش‌بینی روند پراکنش گونه مهاجم *Psittacula krameri* در شمال بلژیک با رویکرد آشیان بوم‌شناختی پرداخته شد نتایج حاصله نشان داد که این گونه تمایل بالایی به اشغال زیستگاه‌های نسبتاً نادر در سطح منطقه دارد و بسیاری از مناطق مطلوب برای گونه‌های بومی توسط این گونه اشغال شده و یا در آینده‌ای

مقدمه
عمده‌ترین بخش از عرصه‌های گسترده کشور ایران را اکوسیستم‌های مرتعی شامل می‌شوند. برای مدیریت صحیح این اکوسیستم‌ها، داشتن شناخت و اطلاعات کافی از اجزاء تشکیل‌دهنده آن و چگونگی تعامل بین این اجزاء ضروری است. اصلی‌ترین جزء در اکوسیستم‌های مرتع را گونه‌های گیاهی شامل می‌شوند. بوم‌شناسان گیاهی بر این باورند که عوامل محیطی در مطلوبیت رویشگاه گونه‌های گیاهی در مراتع تأثیر بهسزایی دارند، بدین معنی که تعیین کننده خصوصیات رویشگاهی هر گونه می‌باشدند. تعیین مطلوبیت رویشگاه یکی از ارکان اصلی مدیریت و حفاظت گونه‌های گیاهی بهشمار می‌رود. رویشگاه مطلوب تأثیر بهسزایی در بقا و زادآوری گونه‌ها دارد. در این میان مشکل بودجه و زمان برای بررسی رویشگاه‌ها در مقیاس گسترده (برای مثال در مقیاس یک استان) اجرای بسیاری از بررسی‌ها را دشوار و در مواردی غیر ممکن می‌کند. علاوه بر این، اطلاعات در دسترس، بیشتر داده‌های مربوط به حضور گونه‌ها بوده و داده‌های عدم حضور به ندرت در دسترس هستند. حتی اگر این داده‌ها در دسترس باشند، مقادیر آنها با شک و تردید همراه است (۲). لذا روش‌های مدل‌سازی که فقط از داده‌های حضور استفاده می‌کنند، ابزاری مناسب برای غلبه بر این مشکل می‌باشند (۸). از روش‌های مدل‌سازی که فقط از داده‌های حضور استفاده می‌کنند می‌توان به تجزیه و

^۱ Strubbe & Matthysen

عوامل در انتخاب رویشگاه گون سفید در منطقه مورد مطالعه بوده است (۲۳). از گونه‌های گیاهی مراتع ایران گونه *Stipa barbata* می‌باشد که از نظر تغذیه دام‌های مرتعی در مناطق خشک و نیمه خشک حائز اهمیت است. این گونه از گندمیان پرپشت، با ریشه‌های محکم، برگ‌های باریک و تا حدی خشن است و از آخرین گندمیانی است که در سطوح گسترده در مناطق استپی، نیمه استپی و کوهستانی وجود دارد (۳). به منظور فراهم آوردن اطلاعات و شناخت در مورد خصوصیات رویشگاهی گونه *Stipa barbata* و چگونگی عمل و رفتار این گونه گیاهی در اکوسیستم‌های مرتعی و مطابق با آن شناخت رویشگاه‌های دارای ویژگی‌های بالقوه جهت استقرار و پراکنش این گونه در عملیات اصلاحی مراتع، مدل مطلوبیت رویشگاه این گونه با استفاده از روش تحلیل عاملی آشیان بوم‌شناختی تهیه شد تا اطلاعات و نتایج حاصل از تحقیق در مراتع دارای شرایط بالقوه، جهت حفظ و بهره‌برداری اصولی دام از این گونه گیاهی به کارگرفته شود. در عین حال، به بازگشت دوباره برخی مراتع تخریب یافته و در حال تخریب که زمینه پرورش گونه مذکور را دارند به شرایط کلیماکس کمک شود و بدین ترتیب بتوان در جهت مدیریت صحیح و استفاده علمی و اقتصادی رویشگاه‌های مرتعی مرتبط با آن گام برداشت. با توجه به مطالب بیان شده، این مطالعه با اهداف تهیه نقشه مطلوبیت رویشگاه گونه *Stipa barbata* و عوامل مؤثر بر

نزدیک اشغال خواهند شد. زارع چاهوکی و عباسی (۲۰۱۶) در پژوهشی در مراتع طالقان رویشگاه مطلوب گونه آویشن کوهی *Thymus kotschyanus* را با استفاده از این روش مدل‌سازی کردند. نتایج نشان داد که رویشگاه مطلوب این گونه در ارتفاع بیش از ۲۰۰۰ متر از سطح دریا و در دامنه‌های شمالی و شرقی قرار دارد (۳۰). سونگلین^۱ و همکاران (۲۰۰۷)، در مطالعه‌ای از روش ENFA برای تهیه نقشه مطلوبیت رویشگاه شاه بلوط (*Cryphonectria parasitica*) استفاده کردند نتایج نشان داد که رویشگاه مطلوب گونه بهشدت تحت تأثیر شکل سازند زمین‌شناسی، شیب زیاد و ارتفاع قرار دارد (۲۶). خلاصی اهوازی و همکاران (۲۰۱۲) در پژوهشی با استفاده از روش ENFA رویشگاه *Eurotia ceratoides* (L.) بالقوه گونه گیاهی (C.A.M. ۰/۱۷۰/۲۶) را در مراتع شمال شرق سمنان مدل‌سازی کردند. نتایج نشان داد که گونه اروشیا در مناطقی با اسیدیته ۷/۸-۸، هدایت الکتریکی ۰/۱۷۰/۲۶ دسی‌زیمنس بر متر، بافت خاک سیلیتی شنی و ارتفاع از سطح دریا ۲۲۰۰-۱۶۰۰ متر پراکنده شده است (۱۷). سنگوئی و همکاران (۲۰۱۲)، رویشگاه بالقوه گونه گیاهی گون سفید (*Astragalus gossypinus* Fischer) را در منطقه غرب اصفهان با استفاده از روش ENFA مدل‌سازی کردند. نتایج نشان داد که متغیرهای درصد سنگریزه، مقدار پتاسیم، رطوبت اشیاع، هدایت الکتریکی و بارندگی سالانه مهم‌ترین

^۱. Songlin

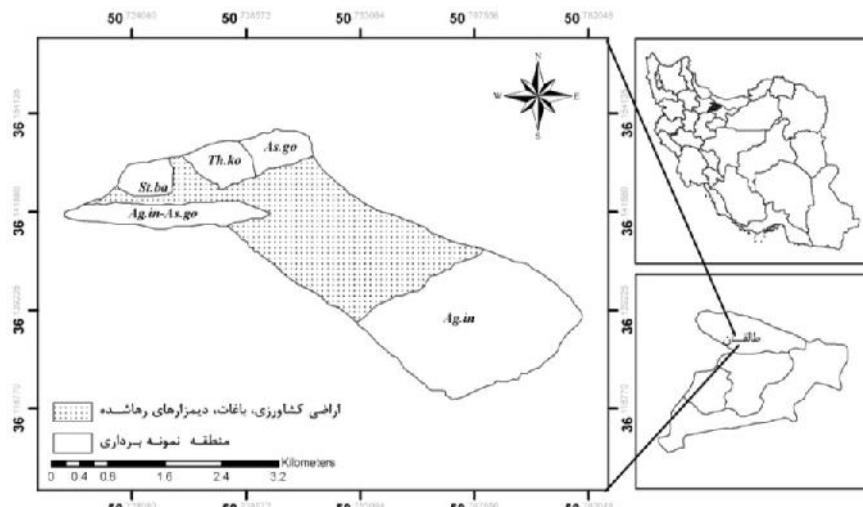
شرقی و $5^{\circ} 19' 19''$ تا 36° عرض شمالی واقع شده است. حداقل ارتفاع منطقه از سطح دریا 3000 متر و حداقل آن 1800 متر است. متوسط بارندگی منطقه در حدود 500 میلی‌متر و اقلیم منطقه بر اساس روش آمبرژه ارتفاعات سرد (نیمه‌مرطوب سرد و مرطوب سرد)، بر اساس روش دومارتین فراسرد ارتفاعی (مدیترانه‌ای، نیمه‌مرطوب، مرطوب، خیلی‌مرطوب) و به روش گوسن سرد محاسبه شد. شکل (۱) موقعیت منطقه را در ایران و استان البرز نشان می‌دهد.

مطلوبیت رویشگاه آن، تعیین جایگاه گونه *Stipa barbata* در گستره آشیان بوم‌شناسخی مربوطه و بررسی امکان بکارگیری فن ENFA در امر مدیریت گونه‌های گیاهی ایران انجام شده است.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد بررسی در حوزه آبخیز طالقان (شمال غربی استان البرز) در بخش میانی حوزه با وسعت $37977/12$ هکتار و با موقعیت جغرافیایی $36^{\circ} 43' 36''$ تا $36^{\circ} 50' 20''$ طول

شکل ۱- موقعیت منطقه در ایران و استان البرز

تشخیص داده شد. سپس در منطقه معرف هر تیپ گیاهی اقدام به نمونه‌برداری از پوشش گیاهی شد. در مجموع پنج تیپ گیاهی و چهار رویشگاه در کل محدوده مورد مطالعه شناسایی و بررسی شد. با توجه به وضعیت پوشش گیاهی منطقه با استفاده از روش آماری در هر تیپ، 45 پلاٹ یک متر مربعی در امتداد سه ترانسکت 150 متری در طول مهمترین گرادیان محیطی

روش تحقیق

به‌منظور بررسی تأثیر عوامل خاکی و توپوگرافی بر ترجیح رویشگاه گونه استیپا ابتدا با استفاده از نقشه پوشش گیاهی منطقه تیپ‌های گیاهی منطقه مورد مطالعه مشخص شدند. در محدوده منطقه مطالعاتی پنج تیپ رویشی آگروپایرون، آویشن، گون، استیپا و تیپ آگروپایرون-گون (*Ag.in-As.go* ، *As.go Th.ko* *Ag.in*)

روش‌های میانیابی گردید. برای هریک از فاکتورهای فوق روش میانیابی که دارای بالاترین دقت و کمترین مقدار خطای محاسباتی بود، انتخاب گردید. سه معیار محدود میانگین مربعات خطای تخمین (RMSE)، میانگین انحراف خطای (MBE)، میانگین قدر مطلق خطای (MAE) تعیین کننده صحت نقشه‌های تولید شده است. روشی دارای بالاترین میزان دقت است که مقدار MBE آن به مقدار ایده‌آل صفر نزدیک باشد همچنین نقشه تهیه شده با روشی که کمترین میزان MAE و RMSE را دارد، دارای دقت بالاتری خواهد بود (۱۴). بعد از تکمیل اطلاعات با توجه به هدف تحقیق برای مدل‌سازی پراکنش مکانی گونه‌های مورد بررسی از روش تحلیل عاملی آشیان بوم‌شناسی در نرم افزار 4 Biomapper استفاده شد. لایه‌های وارد شونده به آنالیز تحلیل عاملی آشیان بوم‌شناسی (ENFA) شامل لایه‌های مربوط به حضور گونه که به صورت یک نقشه بولی آماده شدند و لایه‌های مربوط به متغیرهای مستقل رویشگاهی بوده‌اند که تمامی لایه‌های ورودی به شکل لایه‌های رستری بوده‌اند.

مراحل اجرای این مدل که در نرم‌افزار Biomapper به اجرا در آمد به ترتیب شامل، ماسک کردن لایه‌های اطلاعاتی^۳، بررسی وضعیت نرمال بودن لایه‌ها، بررسی میزان همبستگی لایه‌ها (در مدل ENFA متغیرهایی

^۳ ماسک کردن به معنی دادن ارزش صفر به سلول‌های فاقد اطلاعات (Background) در خارج از محدوده مورد مطالعه است.

مستقر شد و در طول هر ترانسکت ۱۵ پلات با فاصله ۱۰ متری از یکدیگر مستقر شد. در هر تیپ رویشی با توجه به تغییرات پوشش گیاهی و عوامل محیطی و بهصورتی که نمونه‌برداری در کل منطقه همگن باشد، در ۶ پلات از پلات‌های نمونه‌برداری پروفیل حفر شده و نمونه‌برداری از خاک در عمق حدود ۰-۳۰ سانتی‌متر انجام شد. موقعیت جغرافیایی نقاط نمونه‌برداری نیز بوسیله سیستم موقعیت‌یاب جهانی^۱ ثبت شد. در مرحله بعد نمونه‌های خاک به آزمایشگاه منتقل شد و خصوصیات خاک شامل بافت خاک، اسیدیته، هدایت الکتریکی، درصد ماده آلی، آهک، فسفر قابل جذب و پتاسیم و ازت کل خاک اندازه‌گیری شد. برای تهیه نقشه مطلوبیت رویشگاه لازم است که نقشه هر یک از عوامل مذکور تهیه شود. نقشه‌های شب، جهت و ارتفاع با استفاده از مدل رقومی ارتفاع^۲ منطقه تهیه شد. برای توصیف تغییرات مکانی هر ویژگی خاک و تهیه نقشه هر متغیر خاک از روش‌های زمین‌آمار استفاده شد. در این تحقیق برای بررسی و تشریح ارتباط و ساختار فضایی از تجزیه و تحلیل «تغییر نما یا واریوگرام» در نرم‌افزار GS⁺ نسخه ۹ استفاده شد. این روش به طور گستردۀ در آنالیز اکولوژیکی ناهمگنی خاک از طریق محاسبه نیمه واریانس‌ها بکار می‌رود (۲۹ و ۳۱). در نهایت اقدام به تهیه نقشه‌های مربوط به فاکتورهای مختلف خاک‌شناسی با استفاده از

¹ Global Positioning System

² Digital elevation model

مثل دامنه تأثیر تا حدی متفاوت از حالت معمول بدست آمد. در جدول (۲) نیز میزان دقیق چهار روش میانیابی کریجینگ نقطه‌ای، کریجینگ بلوکی،^۳ IDW^۴ و NDW برای تهیه نقشه‌های متغیرهای خاک ارائه شده است. در کریجینگ نقطه‌ای یک نقطه مجھول براساس نقاط معلوم واقع در محدوده جستجو ارزیابی می‌شود. در کریجینگ بلوکی ابعاد ریز بلوک‌ها در ارزیابی مورد توجه قرار می‌گیرد و در کیفیت تخمین تأثیر می‌گذارد. در شکل ۲ به عنوان نمونه مدل تغییرنما خط برازش داده شده بر مدل تغییرنما تجربی برای متغیر آهک و نقشه آهک خاک در منطقه نمونه‌برداری آمده است. آهک خاک در توجه به جدول (۲) مقادیر واقعی و مقادیر پیش‌بینی شده در ارزیابی‌های صورت گرفته در مورد متغیرهای سیلت، شن، آهک و عمق خاک با استفاده از کریجینگ بلوکی، متغیرهای رس، فسفر، نیتروژن، پتاسیم و اسیدیته با استفاده از کریجینگ نقطه‌ای و متغیر ماده آلی و سنگریزه با استفاده از روش میانگین متحرک وزندار ناریب تطابق بیشتری دارند.

ماتریس امتیازات مربوط به گونه *S. barbata* در جدول (۳)، ارائه شده است اولین ستون از این ماتریس فاكتور حاشیه‌گزینی است. سایر ستون‌ها برابر با فاكتورهای تخصص‌گرایی است. ردیف‌ها در این ماتریس شامل میزان اهمیت زیست محیطی در ساخت فاكتورها هستند.

³ Inverse Distance Weighting

⁴ Normal Distance Weighting

که همبستگی بالاتر از ۸۵ درصد با هم دارند با یک وزن وارد مدل می‌شوند (۱۹) به همین دلیل اگر بین دو متغیر همبستگی بیش از ۰/۸۵ باشد، یکی از دو متغیر باید از تجزیه و تحلیل حذف گردد (۱۳). بررسی وضعیت لایه‌های اطلاعاتی، اجرای ماتریس کواریانس، اجرای آنالیز تحلیل عاملی آشیان بوم‌شناختی و تهیه نقشه مطلوبیت رویشگاه بوده است. ارزیابی صحت مدل توسط آزمون اعتبار سنجی متقابل^۱ و با استفاده از شاخص بویس پیوسته^۲ انجام گرفت. لازم به ذکر است که متغیرهای بافت خاک (رس و شن و سیلت) و همچنین دو لایه از نقشه‌های بولی ۰/۸ شده جهت با یکدیگر همبستگی بالای داشتند (جهت جغرافیایی متغیر کیفی می‌باشد بنابراین ابتدا نقشه جهات جغرافیایی منطقه بصورت نقشه‌های بولینی-صفر و یک-آمده و ENFA سپس وارد مدل شدند) لذا قبل از آنالیز حذف شدند. به منظور تطبیق نقشه رویشگاه بالقوه گونه مورد بررسی با نقشه واقعی پوشش گیاهی و تعیین میزان دقیق آن نیز از آماره کاپا در نرم‌افزار Idrisi نسخه ۱۶ استفاده شد.

نتایج

جدول (۱) اجزای مربوط به تغییرنما می‌باشد. اجزای اندازه‌گیری شده در تحقیق را نشان می‌دهد. بدلیل اینکه منطقه مورد مطالعه کوهستانی بوده است، شرایط توپو گرافی منطقه باعث شده مقادیر مربوط به اجزای واریوگرام

¹ Cross-validation

² The continuous Boyce index

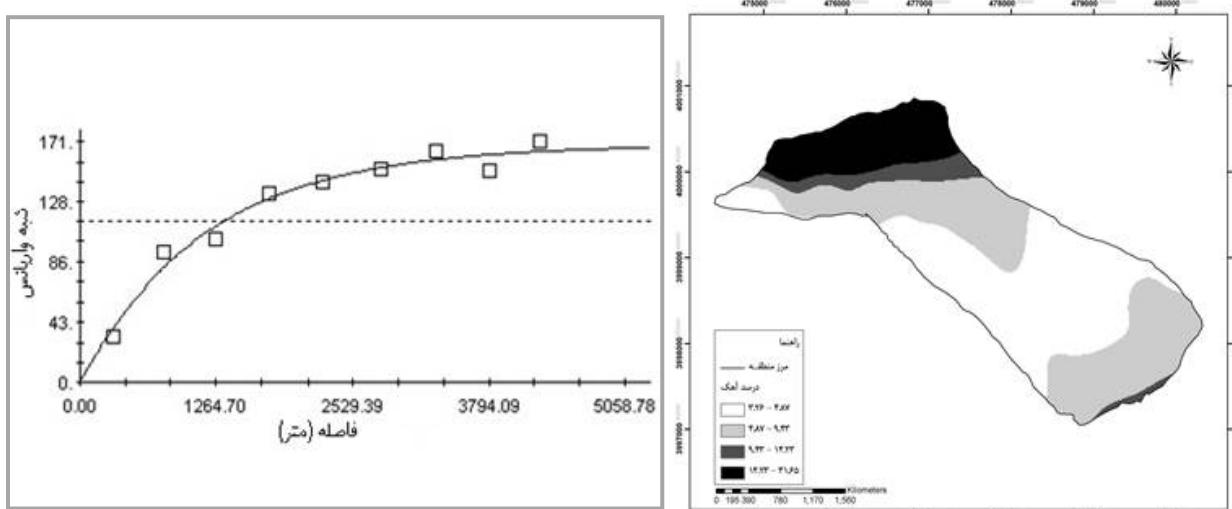
جدول ۱- اجزای مربوط به تغییر نمای متغیرهای خاکی اندازه‌گیری شده در تحقیق

ردیف	خصوصیت	تغییرنما	مدل	اثر قطعه‌ای	آستانه (درصد)	دامنه تأثیر (متر)	نسبت C/CO+C	ضریب همبستگی
۱	شن	کروی	کروی	۰/۱۰	۲۴۸/۳	۲۶۰۱	۱/۰۰	۰/۷۶۴
۲	سیلت	کروی	کروی	۰/۱۰	۶۲/۶	۱۹۹۲	۰/۹۹	۰/۵۳۶
۳	رس	کروی	کروی	۲۴/۵۰	۲۰۹/۲	۹۱۱۰	۰/۸۸	۰/۷۷۸
۴	آهک	نمایی	نمایی	۱/۰	۱۶۹/۰	۱۱۹۰	۰/۹۹	۰/۹۶۹
۵	نیتروژن	کروی	کروی	۰/۰۰۲۱	۰/۰۰	۱۶۹۰	۱/۰۰	۰/۴۹۱
۶	ماده آلی	کروی	کروی	۰/۱۲	۱/۳۰۲	۲۹۹۹	۰/۹۰	۰/۷۶۱
۷	فسفر	کروی	کروی	۰/۱۱	۱۶/۶۸	۱۸۷۶	۰/۹۵	۰/۸۶۵
۸	اسیدیته	کروی	کروی	۰/۰۰۴	۰/۰۲۱۹	۱۷۷۰	۰/۸۱	۰/۷۷۸
۹	هدایت الکتریکی	کروی	کروی	۰/۰۰۰۱	۰/۱۰۷۲	۱۱۹۵	۰/۹۹	۰/۴۷۱
۱۰	پتانسیم	کروی	کروی	۰/۰۲	۰/۲۶	۹۱۱۰	۰/۸۸	۰/۶۵
۱۱	عمق	کروی	کروی	۰/۳	۳۴۴/۵۹	۱۰۰۲	۰/۹۱	۰/۵۵
۱۲	سنگریزه	نمایی	نمایی	۱/۵	۰/۸۴	۱۱۹۱	۰/۹۸	۰/۴۴

جدول ۲- ارزیابی متغیرهای خاک با استفاده از روش‌های مختلف زمین‌آمار به روش تقاطعی

روش میان‌یابی					
NDW	IDW	Point kriging	Block kriging	خطا (%)	ویژگی
۱۰/۸۸۳۶۱	۷/۷۹۷۵	۶/۵۷۶۳۸۹	۶/۵۷۱۹۴۴	MAE	
۱/۷۶۶۳۸۹	۱/۰۰۵۲۷۸	۰/۵۱۱۳۸۹	۰/۵۱۰۲۷۸	MBE	شن
۱۳/۸۲۵۹۱	۹/۳۲۱۹۶۶	۷/۷۸۶۵۱۵	۷/۷۸۲۴۷۳	RMSE	
۵/۶۹۳۲۳	۳/۹۴۶۹۴۴	۳/۹۱۴۷۲۲	۳/۹۱۱۱	MAE	
-۰/۱۹۹۷۲۲	-۰/۱۸۲۲۲	-۰/۱۷۹۱۷	-۰/۱۴۶۶۷	MBE	سیلت
۷/۲۰۹۱۲۲	۵/۱۶۸۶۶۵	۴/۹۹۳۰۵۹	۴/۹۸۹۹۲۷	RMSE	
۸/۰۲۱۶۷	۵/۰۹۰۸۳۳	۴/۹۰۸۸۹	۴/۹۱	MAE	
-۱/۷۳۲۷۸	-۱/۱۸۷۵	-۰/۱۲۶۶۷	-۰/۱۲۵۵۶	MBE	رس
۹/۶۱۲۰۱۱	۷/۱۰۲۷۳۷	۶/۱۲۴۲۴۱	۶/۱۲۵۳۲۲	RMSE	
۹/۶۷۸۴۳	۰/۶۱۰۵۵۶	۳/۲۷۷۷۲۲	۳/۲۷۶۶۷	MAE	
۱/۱۷۱۶۶۷	۱/۴۹۱۶۶۷	۰/۲۷۶۱۱	۰/۲۷۴۴۴	MBE	آهک
۱۰/۴۶۵۹	۶/۸۶۳۸۰۶	۴/۲۹۶۵	۴/۲۹۵۲۷۷	RMSE	
-۰/۰۳۴۱۶۷	-۰/۰۲۲۷۷۸	-۰/۰۲۷۵	-۰/۰۲۷۵	MAE	
-۰/۰۱۲۵	-۰/۰۰۷۲۲	-۰/۰۰۲۵	-۰/۰۰۲۳	MBE	نیتروژن
-۰/۰۴۲۳۲۸	-۰/۰۲۸۲۸۴	-۰/۰۳۱۰۴۷	-۰/۰۳۱۰۴۷	RMSE	
-۰/۷۴۳۳	-۰/۵۹۷۲۲	-۰/۶	-۰/۶	MAE	
-۰/۱۷۶۶۷	-۰/۱۳۷۲۲	-۰/۲۴۴۴	-۰/۰۲۳۸۹	MBE	ماده آلی
-۰/۸۹۳۵۰۱	-۰/۷۱۷۷۵۹	-۰/۷۳۰۳۰۱	-۰/۷۳۰۱۱	RMSE	
۲/۱۰۱۹۴۴	۲/۰۲۹۴۴۴	۱/۹۷۱۹۴۴	۲/۰۲۸۰۵۶	MAE	
-۱/۰۸۰۲۸	-۰/۰۴۹۱۷	-۰/۰۷۵۵۶	-۰/۰۷۵۸۲	MBE	فسفر
۳/۷۵۲۱۵۲	۲/۷۰۴۷۹۴	۲/۷۶۶۵۲۳	-۰/۷۶۵۳۵	RMSE	

۰/۱۱۷۲۲۲	<u>۰/۰۸۸۰۵۶</u>	<u>۰/۰۹۰۲۷۸</u>	<u>۰/۰۹۰۵۵۶</u>	MAE	اسیدیته
۰/۰۴۵۵۵۶	<u>۰/۰۲۶۹۴۴</u>	<u>۰/۰۰۶۹۴۴</u>	<u>۰/۰۰۷۲۲۲</u>	MBE	
۰/۱۴۵۸۸۸	<u>۰/۱۱۲۴۱</u>	<u>۰/۱۰۸۱۲۸</u>	<u>۰/۱۰۸۳۷۲</u>	RMSE	
۰/۰۳۳۰۵۶	<u>۰/۰۲۸۸۸۹</u>	<u>۰/۰۳۰۲۷۸</u>	<u>۰/۰۳۰۵۵۶</u>	MAE	هدایت
-۰/۰۰۹۱۷	<u>-۰/۰۰۶۶۷</u>	<u>-۰/۰۰۱۹۴</u>	<u>-۰/۰۰۱۶۷</u>	MBE	
۰/۰۴۲۲۷۲	<u>۰/۰۳۸۲۹۷</u>	<u>۰/۰۳۹۸۹۶</u>	<u>۰/۰۴</u>	RMSE	
۰/۲۱۳۱۸	<u>۰/۱۸۸۲۸۶</u>	<u>۰/۱۸۱۶۵</u>	<u>۰/۱۸۱۶۵۴</u>	MAE	پتانسیم
-۰/۰۹۹۲	<u>-۰/۰۴۶۵۲</u>	<u>-۰/۰۰۵۱۹</u>	<u>-۰/۰۰۵۱۸</u>	MBE	
۰/۳۰۱۸۷	<u>۰/۲۵۸۷۵۹</u>	<u>۰/۲۷۴۴۲۱</u>	<u>۰/۲۷۴۴۱۷</u>	RMSE	
۵/۱۴۹۴۴۴	<u>۳/۵۳۳۲۳</u>	<u>۲/۵۷۴۷۲۲</u>	<u>۲/۵۷۱۶۶۷</u>	MAE	عمق
۰/۶۳۲۲۲۲	<u>۰/۵۷۹۴۴۴</u>	<u>۰/۰۷۵۲۷۸</u>	<u>۰/۰۷</u>	MBE	
۶/۳۲۱۵۰۷	<u>۴/۲۱۸۹۱۱</u>	<u>۳/۶۴۸۷۷۳</u>	<u>۳/۶۴۵۲۲۵</u>	RMSE	
۷/۳۷۷۲۲۲	<u>۵/۷۸۱۶۶۷</u>	<u>۵/۹۲۷۵</u>	<u>۵/۹۲۴۷۲۲</u>	MAE	سنگریزه
-۱/۸۰۲۲۲	<u>-۱/۰۹</u>	<u>-۰/۶۲۵۸۳</u>	<u>-۰/۶۲۱۹۴</u>	MBE	
۹/۰۶۹۲۴۵	<u>۷/۱۷۳۹۹۳</u>	<u>۷/۳۳۸۸۲۶</u>	<u>۷/۳۳۳۲۵۱</u>	RMSE	

شکل ۲- مدل تعییننامه خط برآش داده شده بر مدل تعییننامه تجربی برای متغیر آهک و نقشه آهک خاک در منطقه نمونه برداری

کل این متغیر در سطح منطقه ترجیح می‌دهد (۱۲). آنالیز ENFA با محاسبه ۳ عامل اول ۰/۹۴ درصد واریانس منطقه را در مورد گونه *S. barbata* نشان داد. ستون اول این ماتریس ۱۰۰٪ حاشیه‌گرایی و ۷۸٪ تخصص‌گرایی و ستون‌های بعدی به ترتیب ۱۰٪، ۶٪ و ۲٪ تخصص‌گرایی را نشان می‌دهند. جدول (۴)

مقادیر مثبت در این ماتریس نشان‌دهنده این است که گونه مورد نظر روشگاه‌هایی را ترجیح می‌دهد که دارای مقادیر بیشتری از متغیر مربوطه نسبت به میانگین کل این متغیر در سطح منطقه است و بر عکس مقادیر منفی نشان‌دهنده این است که گونه مورد نظر مقادیر کمتری از متغیر مربوطه را نسبت به میانگین

از نمودار Fi استفاده شد. با توجه به تغییرات شبیه نمودار Fi حد رویشگاه مطلوب و نامطلوب تعیین شد. همچنین به منظور ارزیابی صحت Fi مدل در کنار شاخص بویس پیوسته، نمودار Fi به دقت بررسی شد و برای بهبود شاخص بویس پیوسته موارد زیر در آن مورد توجه قرار گرفت. واریانس: می‌بایست در سر تاسر منحنی مقدار قابل پذیرشی باشد و در مقادیر بالای مدل افزایش چشمگیری را نشان ندهد.

شكل صحیح نمودار Fi : روند کلی نمودار باید یک روند صعودی باشد، اندازه پنجره را برای Moving window می‌بایست تا حد ممکن کوچک انتخاب کرد تا نمودار بازه بیشتری از صفر تا ۱۰۰ را در بر گیرد.

ماکزیمم نمودار Fi : تا حد ممکن این مقدار بهتر است که بزرگ باشد اما این مقدار به عواملی از قبیل: عرض آشیان بومشناختی گونه، شرایط منطقه مورد مطالعه، مقیاس مطالعه و متغیرهای محیطی بستگی دارد (۱۴).

پارامترهای آشیان بومشناختی و مقدار شاخص بویس الگوریتم مدل‌سازی ارائه شده است. در این مدل برای تهیه نقشه پیش‌بینی گونه امکان به کارگیری الگوریتم‌های متفاوتی فراهم شده است؛ الگوریتم میانه^۱: بیشترین احتمال توزیع در میانگین پراکنش گونه در هر فاکتور است و اینکه این پراکنش‌ها متقاضانند. الگوریتم میانگین هندسی^۲: هیچ پیش‌فرضی در مورد الگوی پراکنش گونه مورد مطالعه ندارد. ولی هر چه نقاط مشاهده گونه در محیط متراکم‌تر باشد، احتمال توزیع بالاتری خواهد داشت.

الگوریتم میانگین هارمونیک^۳: این الگوریتم شبیه میانگین هندسی است با این تفاوت که وزن بالایی به هر مشاهده گونه می‌دهد و لذا ممکن است در زمانی که اندازه نمونه کوچک باشد، نتایج خوبی ارایه کند. الگوریتم حداقل فاصله^۴: این الگوریتم نیز شبیه الگوریتم میانگین هندسی است، ولی حداقل فاصله را در نظر می‌گیرد (۲۷). مقدار شاخص بویس پیوسته بین ۱ و -۱ متغیر است. مقادیر مثبت نشانده‌نده آن است که پیش‌بینی‌های مدل همسو با توزیع دادهای حضور است. مقادیر نزدیک به صفر نشان‌دهنده آن است که پیش‌بینی‌های مدل متفاوت از یک مدل تصادفی نمی‌باشد و مقادیر منفی نشان‌دهنده مدل نامناسب می‌باشد.

برای تعیین حد رویشگاه مطلوب و نامطلوب و همچنین طبقه‌بندی طبقات مطلوبیت رویشگاه،

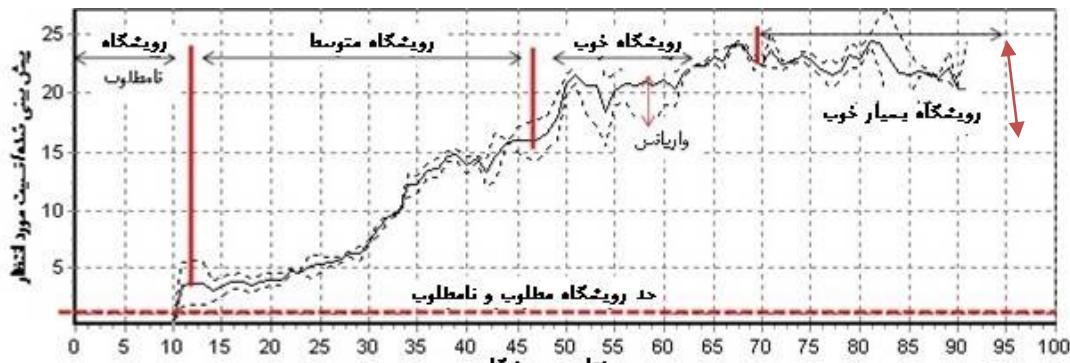
1. Median
2. Distance geometric mean
3. Distance harmonic mean
4. Minimum distance

جدول ۳- ماتریس امتیازات آنالیز ENFA

عامل سوم	عامل دوم	عامل اول	متغیرهای رویشگاهی
٪ تخصص گرایی	٪ تخصص گرایی	٪ حاشیه گرایی	٪ حاشیه گرایی
-۰/۵۰۹	-۰/۳۶۶	-۰/۳۲۳	ارتفاع
-۰/۱۹۹	-۰/۲۲۸	۰/۱۴۷	عمق
۰/۱۱۵	-۰/۱۱۵	-۰/۴۳۱	هدایت الکتریکی
-۰/۱۸۵	۰/۲۷۳	۰/۱۲۲	سنگریزه
-۰/۰۸۳	۰/۰۱۱	-۰/۲۳۸	پتانسیم
-۰/۱۶۸	-۰/۷۵۱	۰/۵۳۲	آهک
-۰/۶۵	-۰/۰۶۶	-۰/۱۵۳	نیتروژن
۰/۰۸۷	-۰/۰۵۲	۰/۳۲۴	ماده آلی
-۰/۳۱۷	-۰/۱۹۱	۰/۰۰۹	فسفر
-۰/۲۴۸	۰/۳۴۲	۰/۴۱۶	اسیدیته
۰/۰۹۱	-۰/۰۲۲	-۰/۰۲۴	جهت جنوبی
۰/۰۸۵	-۰/۰۲۶	-۰/۰۷۵	جهت شرقی
۰/۰۱۲	۰/۰۲۷	-۰/۰۹۳	جهت غربی
۰/۰۴۳	۰/۰۲۶	-۰/۰۲۵	جهت شمال شرق
۰/۰۳۸	۰/۰۰۴	-۰/۱۲۲	جهت شمالی
-۰/۰۹	.	۰/۰۴۱	شیب

جدول ۴- پارامترهای آشیان بوم‌شناختی و مقدار شاخص بویس الگوریتم مدل سازی

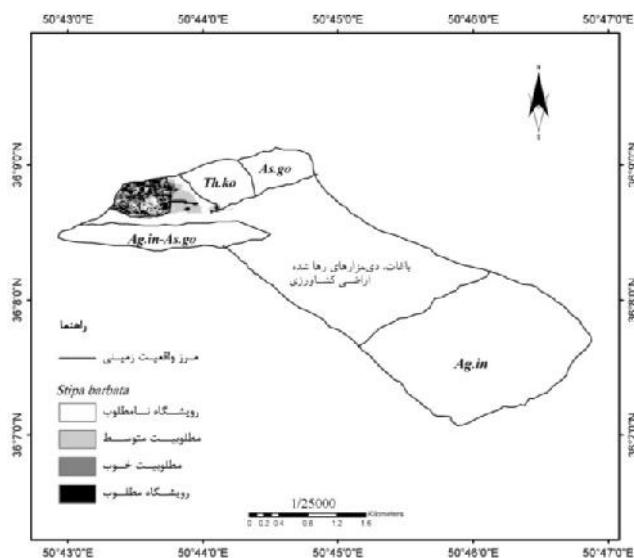
الگوریتم مدل سازی	شاخص بویس	تحمل پذیری کل	تخصص گرایی کل	حاشیه گزینی کل	گونه / رویشگاه
میانگین هارمونیک	۰/۸۷۵±۰/۰۰۹۵۶	۰/۱۱۹	۸/۳۹۹	۱/۶۴۹	<i>Stipa barbata</i>

شکل ۳- نمودار Fi در ارزیابی صحت مدل ENFA

طبقه‌بندی نقشه مطلوبیت رویشگاه با توجه به نمودار Fi تعداد طبقه‌ها و فراوانی آنها تعیین شد این طبقه‌بندی بر اساس شیب نمودار Fi انجام گرفت.

میزان تطابق نقشه پیش‌بینی رویشگاه مورد بررسی با واقعیت زمینی با استفاده از ضریب کاپا ۰/۶۴ به دست آمد که مطابق با طبقه‌بندی محققان (۱۸) در سطح خوب می‌باشد. برای

شکل ۴- نقشه مطلوبیت رویشگاه گونه *S. barbata* (بر روی نقشه واقعی پوشش گیاهی منطقه مورد مطالعه)

گونه *S. barbata* در منطقه مورد مطالعه می‌باشدند.

نمایه حاشیه‌گرایی به معنای فاصله بوم‌شناختی بین میانگین پراکنش گونه *S. barbata* در هر متغیر محیطی تا میانگین همان متغیر در سطح کل منطقه مورد مطالعه است (۱۳). مقادیر مثبت این نمایه نشان می‌دهد که گونه *S. barbata* مقدار بیشتری از متغیر مربوطه را نسبت به میانگین کل آن متغیر در سطح منطقه *S. barbata* ترجیح می‌دهد. این عامل برای گونه *S. barbata* در منطقه ۱/۶۴ محاسبه شد. از سوی دیگر عامل تخصص‌گرایی گونه مقدار تخصصی بودن گونه را در محدوده منابع مورد استفاده خود در محیط نشان می‌دهد؛ این مقدار عکس میزان تحمل‌پذیری گونه است و مقدار زیاد آن نشان می‌دهد که گونه مورد مطالعه نسبت به شرایط خاصی از متغیرهای محیطی تخصص پیدا کرده

بحث و نتیجه‌گیری

بر اساس نتایج، میزان تطابق نقشه پیش‌بینی تولید شده با نقشه واقعی رویشگاه گونه *S. barbata* مقدار ۰/۶۴ به دست آمد بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که متغیرهای محیطی به کار رفته در این تحقیق توانایی لازم را در تعیین مطلوبیت رویشگاه گونه داشته‌اند. همچنین شاخص بوسیله مدل اجرا شده در این مطالعه برابر ۵/۸۷٪ به دست آمد که نشان‌دهنده دقیق بالا و قابل قبول نتایج این مطالعه است. مهمترین خروجی تجزیه و تحلیل عاملی آشیان اکولوژیکی ماتریس امتیازات است ستون اول این ماتریس که منعکس‌کننده ۱۰۰٪ حاشیه‌گرایی و ۷/۸٪ تخصص‌گرایی گونه مورد مطالعه است، نشان می‌دهد که متغیرهای محیطی ارتفاع، هدايت‌الکتریکی، پتانسیم، عمق، آهک، ماده‌آلی و اسیدیته مهم‌ترین عوامل در انتخاب رویشگاه

و به‌تبع آن انرژی گرمایی کمتری از دامنه‌های جنوبی دریافت می‌کنند. محققان با مطالعه بر روی فنولوژی گونه *S. barbata* بیان کردند این گونه زمانی رشد رویشی خود را شروع می‌کند که شرایط آب و هوایی به‌خصوص درجه حرارت هوا مناسب باشد (۵) و در مراتعی با اقلیم خشک آنچنان رویش دارد که گونه‌ای همچون *Agropyron cristatum* را به‌دلیل شدت خشکی نمی‌پذیرد (۶). سنکاری (۱۹۷۹) از این گیاه به‌عنوان یکی از مهمترین گندمیان علوفه‌ای مناسب جهت احیای مناطق خشک و مدیترانه‌ای یاد کرده است. مطالعات خاکشناسی نشان داد بافت خاک در رویشگاه این گونه از نوع سبک تا متوسط، لوم رسی و شنی و دارای سنگریزه است (۲۴). پژوهشگران بیان کردند این گیاه روی انواع خاک‌ها به‌استثنای خاک‌های شور و شن‌های روان پراکنده است (۳). همچنین میزان اسیدیته خاک بین ۷/۵-۷/۹، ماده‌آلی بین ۱/۸-۸/۴ درصد و میزان هدایت الکتریکی از ۰/۲ دسی‌زیمنس بر متر تا ۲۹/۰ دسی‌زیمنس بر متر متغیر است. تأثیر مثبت ماده‌آلی خاک می‌تواند در نقش اساسی که در تأمین کربن خاک و انرژی میکروارگانیسم‌های هتروتروف دارد باشد (۲۵). عامل هدایت الکتریکی تأثیر منفی بر مطلوبیت رویشگاه گونه *S. barbata* داشته است. این نتیجه همسو با نتایج بررسی‌های جعفری و همکاران (۲۰۰۵) می‌باشد که نشان داد مهمترین عامل پراکنش گونه *S. barbata* بافت و هدایت الکتریکی خاک می‌باشد

است. این مقدار در مورد گونه *S. barbata* در منطقه مورد مطالعه برابر با ۸/۳۹۹ به دست آمد. با توجه به مقدار تحمل‌پذیری کل که برای این گونه ۰/۱۱۹ به دست آمد. می‌توان نتیجه گرفت که گونه *S. barbata* بردباری بوم‌شناختی محدودی نسبت به شرایط منطقه مورد مطالعه را دارد و در این منطقه تخصصی عمل کرده است و دامنه خاصی از متغیرهای محیطی را در محدوده منطقه مورد مطالعه تحمل می‌کند. متوسط ارتفاع رویشگاه این گونه در این منطقه ۲۳۷۵ متر است. با توجه به نتایج عوامل ارتفاع و جهت شمالی در حضور این گونه تأثیر منفی داشته‌اند؛ با افزایش ارتفاع از سطح دریا درجه حرارت کاهش می‌یابد، اقلیم منطقه طالقان بر اساس روش دومارتن فراسردن ارتفاعی است که این امر خود مزید برعلت است؛ در تحقیقاتی مشخص شد که گونه مورد نظر در هر منطقه‌ای که قرار گرفته باشد برای اینکه مرحله رشد رویشی و سایر مراحل فنولوژی در آن اتفاق بیفتد و به پایان برسد باید به اندازه کافی انرژی گرمایی دریافت کند (۱ و ۵). در مطالعاتی مشخص شد که این گیاه اصولاً به بوتهزارهای استپی تعلق دارد و در ارتفاعات بالاتر از ۲۸۰۰ متر به صورت پراکنده رویش دارد (۶ و ۲۱). در مورد جهت دامنه نیز از عوامل جغرافیایی تأثیرگذار بر میزان آب در دسترس گیاه، دمای خاک و میزان نور دریافتی توسط گیاه می‌باشد در نیمکره شمالی زمین دامنه‌های جنوبی همواره گرمهتر از دامنه‌های شمالی است زیرا دامنه‌های شمالی نور

نمی‌باشد. جمع‌بندی نتایج بدست آمده از این تحقیق که در اقلیم نیمه‌مرطوب انجام شده است نشان می‌دهد که روش ENFA یک روش مناسب در تهیه نقشه مطلوبیت رویشگاه گونه‌های گیاهی بوده و به دلیل اینکه فقط از داده‌های حضور برای مدل‌سازی استفاده می‌کند، بسیاری از پیچیدگی‌های مربوط به روش‌هایی که از داده‌های حضور و عدم حضور استفاده می‌کنند، را ندارد. مطابق با نتایج، مدل تحلیل عاملی آشیان بوم‌شناختی عوامل محیطی نقش مهمی را در ترجیح رویشگاه گونه *S. barbata* ایفا می‌کند. به‌طور کلی هر گونه گیاهی با توجه به خصوصیات منطقه رویش، نیازهای اکولوژیکی و دامنه برداری با برخی از عوامل‌های محیطی منطقه قابل تعمیم به مناطقی با شرایط مشابه است. نتایج حاصل از این روش اطلاعات کلیدی در مورد دامنه تحمل گونه *S. barbata* نسبت به متغیرهای محیطی تأثیرگذار فراهم آورد، که این موضوع می‌تواند در اتخاذ تصمیمات صحیح مدیریتی به کمک مدیران آمده و در انجام اقدامات اصلاحی مناسب و در نهایت حفظ و نگهداری منابع مفید باشد و شرایط را جهت بهره‌برداری پایدار از این منابع فراهم آورد.

References

1. Abdollahi, J., H. Naderi., M.R. Mirjalili, & M.S. Tabatabaeenezadeh, 2011. Effects of some environmental factors on growth characteristics of *stipa barbata* species in steppe rangelands of Nodushan –Yazd. Iranian Journal of Range and Desert Research 20(1): 130-144. (In Persian).

و حضور این گونه با کاهش درصد شن و هدایت الکتریکی رابطه مستقیم دارد(۱۶). با توجه به ماتریس امتیازات این بررسی، افزایش عمق و آهک خاک تأثیر مثبت بر مطلوبیت رویشگاه گونه *S. barbata* داشته است؛ همچنین برخی محققان، بیان داشتند که بیشترین فعالیت ریشه گیاهان مرتعی در عمق ۰-۳۰ سانتی‌متری است (۴). فاکتور آهک در برخی موارد رابطه مستقیم و در برخی موارد رابطه معکوس با گیاهان دارد. علت آن این است که وجود مقادیر مناسب آهک باعث بوجود آمدن ساختمان مناسب و ایجاد تعديل در اسیدیته خاک و به دنبال آن جذب مواد غذایی می‌شود. ولی اگر مقدار آن بیش از حد افزایش یابد با ایجاد سخت لایه، افزایش میزان اسیدیته و املاح در محدوده ریشه مشکلاتی را برای گیاهان بوجود می‌آورد. نتایج بررسی‌های دیگری در مورد رویشگاه گونه *Stipagrostis plumosa* گونه با کاهش هدایت الکتریکی و درصد شن و افزایش آهک خاک رابطه مستقیم دارد در عین حال رابطه آن با میزان آهک قوی‌تر است (۱۶). تشخیص متغیرهای اصلی تأثیرگذار و بررسی ارتباط آنها با گونه‌های گیاهی در طبیعت دارای پیچیدگی خاصی بوده و به سادگی امکان‌پذیر

2. Anderson, R.P., D. Lew, & A.T. Peterson, 2003. Evaluating predictive models of species distributions: criteria for selecting optimal models. *Journal of Ecological Modelling* 162: 211–232.
3. Azarnivand, H. & M.A. Zare Chahouki, 2008. Range Improvement. Tehran University Press. 354 P. (In Persian).
4. Bednarek, R., H. Dziadowiec, U. Pokojska, & Z. Prusinkiewicz, 2005. Badania ekologiczno-gleboznawcze (Soil-Ecological Research). PWN, Warszawa.
5. Ehsani, A., H. Yeganeh, & H. Barati, 2013. Investigation on the phenology of *Stipa barbata* in steppe and semi-steppe rangelands of Iran. *Iranian Journal of Range and Desert Research* 20 (3): 599-612 (In Persian).
6. Farahani, E., A. Shahmoradi, S. Zarekia, & F. Azhir, 2008. Autecology of *Stipa barbata* in Tehran Province. *Iranian Journal of Range and Desert Research* 15(1): 86-94 (In Persian).
7. Farashi, A., M. Kaboli, & M. Karami, 2013. A preliminary survey on raccoon (*Procyon lotor* (Linnaeus, 1758)). Status as new invasive species in Iran (Case study: Lavandevil wildlife refuge). *Journal of Taxonomy and Biosystematics* 3(7): 11-14.
8. Graham, C.H., S. Ferrier, F. Huettman, C. Moritz, & A.T. Peterson, 2004. New developments in museum-based informatics and applications in biodiversity analysis. *Journal of Trends in Ecology & Evolution* 19 (9): 497–503.
9. Guisan, A. & W. Thuiller, 2005. Predicting species distribution: offering more than simple habitat models. *Journal of Ecology letters* 8 (9): 993-1009.
10. Guisan, A. & N. Zimmermann, 2000. Predictive habitat distribution models in ecology. *Journal of Ecological modeling* 135: 147-186.
11. Hirzel, A.H. & A. Guisan, 2002. Which is the optimal sampling strategy for habitat suitability modeling? *Journal of Ecological modeling* 157: 331-341.
12. Hirzel, A.H., J. Hausser, D. Chessel, & N. Perrin, 2002. Ecological Niche Factor Analysis: How to compute habitat-suitability maps without absence data. *Journal of Ecology* 73(22): 2027-2036.
13. Hirzel, A.H., V. Helfer, & F. Metral, 2001. Assessing habitat-suitability models with a virtual species. *Journal of Ecological Modelling* 145: 111–121.
14. Hirzel, A.H., L.G. Laya, V. Helfera, C. Randina, & A. Guisana, 2006. Evaluating the ability of habitat suitability models to predict species presences. *Journal of Ecological Modelling* 199: 142-152.
15. Hirzel, A.H., V. Helfer, & F. Metral, 2001. Assessing habitat-suitability models with a virtual species. *Journal of Ecological Modelling*, 145: 111-121
16. Jafari, M., M.A. Zare Chahouki., A. Tavili., A. Kohandel., 2005. Soil-vegetation relationships in rangelands of Qom province. *Journal of Pajouhesh & Sazandegi* 73: 110-116 (In Persian).
17. Khalsi Ahvazi, L., M.A. Zare Chahouki, H. Azarnivand, & M. Soltani Gerdefaramarzi, 2012. Habitat suitability modelling of *Eurotia ceratoides* (L.) C.A.M. in north east of

- Seaman, using ecological niche factor analysis. *Journal of rangeland* 5 (20): 372-362(In Persian).
18. Monsserud, D.M. & R. Leemans, 1992. Comparing Global Vegetation relationships in coastal desert plain of southern Sinai. *Journal of Arid Environments* 55: 607-628.
19. Neeti, N., T. Vaclavik & M. Niphadkar, 2007. Potential distribution of Japanese knot weed in Massachusetts. *ESRI Annual user Conference*.
20. Phillips, S.J., R.P. Anderson., R.E. Schapire, 2006. Maximum entropy modeling of species geographic distributions. *Journal of Ecological Modelling* 190: 231–259.
21. Richinger, K.H., 1970. *Flora Iranica*. 70: 391-392.
22. Safei, M. & M. Tarkesh Esfehani, 2011. Medicinal plant habitat protection *Ferula ovina* Boiss using potential habitat modeling (model Proposed ecological niche factor analysis). *Journal of Plant Ecosystem Conservation* 1(1): 105-121.
23. Sangoony, H., H.R. Karimzadeh, M.R. Vahabi, & M. Tarkesh esfahani, 2011. Determining the potential habitat of *Astragalus gossypinus* Fischer in west region of Isfahan, using Ecological Niche Factor Analysis. *Iranian Journal of Applied RS & GIS Techniques in Natural Resource Science* 3(2): 1-13.
24. Sankary, M.N. 1979. Autecology of *Stipa barbata* Desf from the Syrian arid zone in comparison with several Mediterranean-type arid zone grass species. *Journal of Arid Environments* 23: 251-262.
25. Sheikh-Hosseini, A.R. & F. Nourbakhsh, F. 2007. The effect of soil and plant residues on net nitrogen mineralization. *Iranian Journal of Pajouhesh & Sazandegi* 75: 127-133(In Persian).
26. Songlin F, J. Schibig, & Vance, M. 2007. Spatial habitat modeling of American chestnut at Mammoth Cave National Park. *Journal of Forest Ecology and Management*, 252: 201–207.
27. Strubbe, D. & E. Matthysen, 2008. Predicting the potential distribution of invasive ringnecked parakeets *Psittacula krameri* in northern Belgium using an ecological niche modelling approach. *Biological Invasions Online*, Available at <http://www.springerlink.com/content/nnw78qq86kx0j671/fulltext.pdf>. Accessed 1 May 2008.
28. Trail, L.W. & R.C. Bigalke, 2006. A presence habitat suitability model for large grazing African ungulates and its utility for wildlife management. *Journal of Ecology*, 45: 347-354.
29. Virgilio, N.D., A. Monti, & G. Venturi, 2007. Spatial variability of switch grass (*Panicum Virgatum L.*) yield as relatead to soil parameters in a small field. *Journal of Field Crops Research* 101: 232-239.
30. Zare Chahouki, M.A. & M. Abasi, 2016. Habitat suitability modeling for *Thymus kotschyanus* Boiss. Using ecological-niche factor analysis (case study: rangeland of middle Taleghan). *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants* 32 (4): 561-573(In Persian).

31. Zheng, J., M. He, X. Li, Y. Chen, X. Li, & L. Liu, 2008. Effect of *Salsola Passerine* shrub patches on the micro scale heterogeneity of soil in mountain grassland, China. Journal of Arid Environments 72: 150-161.
32. Zimmermann, F., V. Lukarevsky S., Beruchashvili, G., Breitenmoser, W. & Breitenmoser, U. 2007. Mapping the vision-potential living space for the leopard in the Caucasus, Cat News, Journal of Special Issue, 2: 28-33.